

Ռաֆֆի

Քեֆ

Երկու արհեստավոր մարդ,
Մինը՝ կոշկակար, մյուսը՝ դերձակ
Ման էին գալիս տոն օրում
Ուրախ սրտով, համարձակ:

Գնանք, եղբայր, գինետուն,
Լավ քեֆ անենք միասին,
Ի՞նչ կա, թե որ մսխրվի
Մեր քանի մի աբասին:

Գնանք, ասաց դերձակը,
Էլ չենք տեսնի Էդպես տոն,
Կը դուրս բերե իմ ծախսը
Երեկ կարած մեկ պալտոն:

Գնանք, կրկնեց կոշկակար,
Ես ծախել եմ մի կոշիկ,
Նորա շնորհիվ կըլիսնեմ
Այսօր գինի անուշիկ:

Ես էլ ընկեր ձեզի հետ,
Ասաց տերտերը բազմագետ,
Ես թաղեցի մի մեռել,
Տասը մանեթ եմ առել: